

فسرده: منجمد و بی جان.
طبایع: طبیعت - ممکنات.

درس هفتم: عقل در فلسفه - قسمت اول

❖ کلماتی که به هم اشاره دارند (به تکرار، لازمان می‌شود):

- ✓ دین: ایمان، شریعت، قرآن و سنت، کتاب، وحی.
- ✓ فلسفه: عقل، استدلال، قیاس، برهان، بحث، نظر، علم نظری، استدلال یقینی، عقلانیت، حکمت.
- ✓ عرفان: دل، قلب، عشق، شهود، جذبه، ذوق، کشف، سیر و سلوک، تهدیب نفس، تاله.

❖ نکته کلیدی و مهم؛ معانی عقل:

به طور کلی در کل کتاب دو معنای اصلی (به اشتراک لفظ) از عقل آورده شده است:

۱. عقل به عنوان دستگاه تفکر و شناخت که در انسان وجود دارد.
۲. عقل به عنوان موجودی متعالی، مجرد و برتر از ماده (مصدق وجودی عقل)

• نکته تستی:

- ✓ عقل به عنوان قوه شناخت، قدرت زبانی و تکلم ما را خلق می کند؛ یعنی اینکه ما توانایی سخن گفتن داریم؛ ناشی از وجود قوه عقل در ماست.
- ✓ عقل به عنوان موجود مجرد، مخلوقات را خلق می کنند.

❖ نکات تستی درباره عقل به معنای قوه شناخت:

- ✓ تعریف عقل: عقل توانمندی (قوه است) استدلال است و می‌توان با آن خوب و بد را از هم تشخیص داد و فهمید کدام را باید و کدام را نباید.
- ✓ عقل در کودک حالت بالقوه (استعداد) دارد و با ۱. تربیت و ۲. تمرين به فعلیت می‌رسد.
- ✓ تفاوت قدرت استدلالی انسان ها، مربوط به میزان تربیت و تمرين هر فرد است.
- ✓ انسان زمانی که بتواند مفاهیم کلی را بسازد، قوه عقلش به فعلیت رسیده است. بعد از آن می‌تواند استدلال را صورتبندی کرده قیاس منطقی بسازد.

❖ نکات تستی در تعریف عقل به معنای موجود مجرد و متعالی:

- ✓ عقول مجردنده (مادی نیستند)
- ✓ زمان و مکان ندارند.
- ✓ با حواس ظاهر درک نمی‌شوند.
- ✓ در افعالشان به ابزار مادی نیاز ندارند. (بر خلاف نفس)
- ✓ آنها در عالم عقل هستند. (عالی فراتر از عالم طبیعت) (ماوراء الطبيعة)
- ✓ برخی فلاسفه، فرشتگان که در کتب آسمانی آمده را همین عقول می‌دانند.
- ✓ عقول بدون در کنار هم گذاشتن مفاهیم (بدون استدلال)، حقایق را شهود می‌کنند.
- ✓ عقول را باید با استدلال اثبات کرد. (برای همه)

✓ البته اگر انسان تهذیب نفس کند، علاوه بر استدلال، می‌تواند عقول را شهود هم بکند. (نه اینکه استدلالش از بین برود).

✓ ارتباط دو معنای عقل: عقل ما انسان‌ها (قوه شناخت)، پرتو و مرتبه نازل آن عقول مجرد (مصدق وجودی) است. اینکه انسان مفاهیم کلی می‌سازد، پرتو همان عقل است.

❖ عقل نزد یونان باستان:

هراکیتوس (با بیان متفاوت همان دو معنا را می‌گوید):

وجود و حقیقت متعالی؛ که اشیاء جهان را ایجاد می‌کنند. (سخن و کلمات وجودی یعنی مخلوقات را ایجاد می‌کنند)

نطق و سخن و کلمه (معادل دستگاه شناخت)؛ که در سخن گفتن تجلی می‌کند. (سخن و کلمه بیانی و زبانی را ایجاد می‌کند)

لوگوس (دومعنای عقل)
به اشتراک لفظ

نکته تستی:

✓ اینکه مثلاً گفته می‌شود کلمات خداوند، تمام شدنی نیست؛ منظور این است که مخلوقات خداوند، تمام شدنی نیست.

❖ عقل نزد ارسطو:

عقل با توجه به کارکرد آن (کاری که انجام می‌دهد) به دو دسته تقسیم می‌شود:

- نظری: که درباره هست و نیست، موجودات (وجود) و چگونگی آنها (ماهیت) بحث می‌کند و تشخیص دهنده است؛ مثلاً درباره خدا، کهکشان، ...
- عملی: که به افعال و رفتارهای اختیاری انسان و باید و نباید ها می‌پردازد؛ مثلاً: باید قانون و اخلاق را رعایت کرد، و ...

نتیجه:

- علوم نظری مثل فیزیک، شیمی، فلسفه، ریاضی و ... محصول عقل نظری هستند.
- علوم عملی مثل اخلاق، سیاست، تدبیر منزل (قوانين زندگی زناشویی)، حقوق، رعایت قوانین اقتصادی و اجتماعی و ... محصول عقل عملی هستند.

❖ چند نکته تستی بسیار مهم:

✓ بر اساس گفته ارسطو، ما دو نوع یا دو بعد از عقل نداریم؛ بلکه یک عقل با دو کارکرد داریم. (عقل ما دو جنبه دارد).

✓ تشخیص خوبی و بدی کار عقل نظری است؛ اما امر به باید برای خوبی و امر به نباید برای بدی، کار عقل عملی است.

✓ انجام و کار و فعل ربطی به عقل نظری و عملی ندارد؛ کار اراده است.

✓ مهم: برای فهم مطلب به مثال زیر توجه کنید:

• عقل نظری: من تشخیص می‌دهم که دفاع از حق مظلوم ضرورت دارد و خوب است.

• عقل عملی: من می‌فهمم که باید از حق مظلوم (مثلاً فلانی) دفاع کنم.

• اراده: من از جایم بر می‌خیزم و برای دفاع از حق مظلوم، کاری را انجام می‌دهم.

- ✓ تعريف ارسطو از انسان: انسان = حیوان + ناطق (متفسر)
- ✓ پس: تفاوت انسان و حیوان در همین تفکر است.
- ✓ عقل (به معنای تفکر)، ذاتی انسان است.

❖ عقل نزد فلاسفه اروپایی:

- حاکمیت مسیحیت (۱): (بزرگان اولیه کلیسا: قرون ۳ تا ۹) عقل عامل تضعیف ایمان و امری شیطانی است و نباید به آن اعتقاد کرد. باید در مقابل عقل ایستاد.

- حاکمیت کلیسا (۲): (قرن ۱۰ تا ۱۳) دوره دوم. تحت تاثیر آثار ابن سینا و ابن رشد، به تبیین عقلانی مسائل دینی روی آوردن. ولی چون عقلانیت با مبانی کلیسا کاتولیک نمی‌ساخت، در نهایت باعث شد، عقل جای دین را بگیرد و دین را به حاشیه زندگی ببرد.

- دو جریان عقل گرا و تجربه گرا (۳):

► جریان عقل گرا (دکارت):

✓ دکارت همه توانایی‌های عقل (به عنوان قوه شناخت) را قبول داشت؛ مثلاً بدیهیات عقلی، استدلال عقلی مغض، تجربه.

✓ از نگاه او عقل (قوه شناخت) می‌تواند خدا، نفس مجرد انسان و اختیار او اثبات کند.

✓ دکارت به عالم عقل (عقول یا موجودات برتر و متعالی)، اعتقاد نداشت.

✓ نمی‌توان گفت دکارت، ماوراء طبیعت را قبول نداشته است؛ چرا که او خدا را قبول دارد.

► جریان تجربه گرا:

• فرانسیس بیکن:

✓ از نگاه او بهترین روش برای پیشرفت زندگی، تجربه است.

✓ او می‌گفت باید از بتهای فلاسفه قدیم (منظورش ارسطو و تفکر ارسطوی است)، دست برداریم.

• اوگوست کنت:

✓ از نگاه کنت، کار عقل در تاسیس فلسفه کاملاً ذهنی است

✓ نگاه فلاسفه، بر ساخته ذهن و حاصل تأملات ذهنی است و ناظر بر (مطابق با) واقعیت خارجی نیست. (یعنی حقیقت را نمی‌گوید)

✓ عقل صرفاً زمانی که با روش تجربی و حسی وارد عمل شود، واقعیت را می‌یابد. (مشابه حرف هیوم در بحث علیت)

✓ منظور کنت از علم، فقط علم تجربی است.

✓ دیدگاه او در مسائل مختلفی چون نسبت عقل و دین، توانایی عقل در اثبات ماوراء الطبیعه و حقیقت روحی و معنوی انسان و جهان تاثیر گذاشت.

✓ امروز عقل در اروپا، به معنای عقل تجربی کاهش یافته و اثبات و رد منطقی، فقط به ریاضیات مرتبط می‌شود.

درس هشتم: عقل در فلسفه - قسمت دوم

❖ عقل نزد حکمای ایران باستان: